

නහයට උඩින් යන "තෑන්ක් යූ" කීම Overflowing courtesy

කිසිම ගෞරව කිරීමක් තුන් සිතක හෝ නොමැතිව, සිංහල අප විවිධ පුද්ගලයින්ට ලිපි ලිවීමේදී සහ මෑතක සිට ආමන්ත්‍රණයේ දී පවා "තූමා" යන පසුවදන යොදා ගැනීම සිංහල භාෂාවේ ඇති අති සදාචාර සම්පන්න බවකට වඩා යටින් එකක් තියාගෙන උඩින් වෙනකක් පෙන්නීමේ දී නම් කමක් බව කියා මා මින් පෙර "උතුමාණෝ සහ බලු ගැන්තරයෝ" නම් රසිකොලොජි ලිපියේ සඳහන් කළෙමි.

අද මේ වැයම අපරදිග රටවල ඇති "ජ්ලිස්" සහ "තෑන්ක් යූ" යන වචන භාවිතය අත්දැකීම් සහ අදහස් දැක්වීමයි.

මේ සති අන්තයේ නිවසට අවශ්‍ය කෑම බීම ඇතුළු පාරිභෝගික භාණ්ඩ මිලට ගැනීම සඳහා මා වාසය කරන නියමි ගමේ පිහිටි "ගෙදර යන ගමන්" වර්ගයේ කඩයට ගොස් බඩු මුද්දි ට්‍රොලියකට පටවා ගෙන කවුන්ටරයට ගිය විට ඇතිවුණු දෙබස මෙන් මේ ආකාරයේ විය.

සේවකයා: හව් ආ යූ?

මම: ගුඩ්. තෑන්ක්ස්. හව් ආ යූ?

සේවකයා: ගුඩ්. තෑන්ක්ස්.

ඉතික්ඛිති සේවකයා මගේ බඩු භාණ්ඩ එකිනෙක ස්කෑන් කරමින් ඒවායේ මිල පරිගණකයට ඇතුළත් කර අවසානයේ එකතුව මට දැන්වූයේ ය.

මම කෙටිටි කාඩ් එක (ණයවර පත) එහි වූ යන්ත්‍රයේ ස්කෑන් කළෙමි.

සේවකයා: එහි කෑෂ් අවුට්?

මම: හෝ තෑන්ක්ස්.

සේවකයා: එන්ටර් යූවර් පින් ජ්ලිස්

මම විය ඉටු කළෙමි.

සේවකයා: තෑන්ක් යූ.

මම: තෑන්ක් යූ.

සේවකයා: හියර්ස් යූවර් බ්ලි.

මම: තෑන්ක් යූ.

සේවකයා: හෑව් එ නයිස් ඩේ.

මම: තෑන්ක් යූ. යූ ටු හෑව් එ නයිස් ඩේ.

සේවකයා: බායි!

මම: බයි බායි!

කොයි කඩයට ගියත් පෙර සඳහන්

වර්ගානුගත සංවාදයේ නිරත වීමට මේ තොරවේ දී අපට සිදුවේ. ඇතැම් විට සංක්‍රමණිකයෙකු විසින් පවත්වාගෙන යනු ලබන වෙළඳහලක දී නම් තත්වය මදක් වෙනස් විය හැක.

මේ ලංකාවේ සිටියදී අප සහභාගී නොවූ ක්‍රියාවලියකි. එදා අවුරුදු පහළොවකට පෙර "ගෙදර යන ගමන" යන්නට මට තිබුණේ නුගේගොඩ සතොස, බොරැල්ල මාරකැට්ටුව වැනි තෑන් ය. නිතර ගොස් හොඳට අඳුනන එළවළු වෙළෙන්දෙකු සමග හැර "ගිහින් එන්නම්!" යන වචන දෙක පවා භාවිතා නොවිණි.

අද මා වෙසෙන රටේ දී අත්විඳින ආකාරයේ "ජ්ලිස්" සහ "තෑන්ක් යූ" භාවිතයක් නම් "ආයිබෝවන්" කියා අප පිළිගන්නා "ගෙදර යන ගමන" කඩවල වුවද අද පවා හැරී යැයි සිතමි.

සංක්‍රමණික ජීවිතයේ මුල් කාලයේ දී මේ ආචාරයේ වර්ගාව සහ අති බහුල "ජ්ලිස්" සහ "තෑන්ක් යූ" වදන් භාවිතය අපට එක්තරා ආකාරයට හිසරදයක් විය. මේ ආචාරයේ ලිඛිතව හුදෙක් කරනවාට කරනවා විනා "හව් ආ යූ?" කියා අසන්නේ ඇත්තටම දුක සැප දැන ගැනීමට නොවන බව සත්‍යයකි. එලෙස සලකා බලන කල, අප "ආයිබෝවන්" කියා කියන්නේ ද ඇත්තටම දීර්ඝායුෂ පතා නොවේ!

මුල් කාලයේ එසේ වුවත් දැන් නම් මා වසර ගණනාවක්ම නොරට දිවිය ගත කර ඇති නිසා, එලෙස "ජ්ලිස්" සහ "තෑන්ක් යූ" නැත්තො විය අඩුවක් හෝ අපට කෙරෙන නොසැලකීමක් ලෙස ද හැඟේ. "ජ්ලිස්" සහ "තෑන්ක් යූ" යන වචන දෙක සඳහා සිංහලෙන් අපි පාවිච්චි කරන "කරුණාකර" සහ "ස්තූතියි" යන වචන දෙක මට හැඟෙන පරිදි ස්වාභාවික සිංහල වචන නොව, ඉංගිරිසි භාෂාවේ "ජ්ලිස්" සහ "තෑන්ක් යූ" භාවිතය ගැන සිතා වාත්තුකර සාදාගත් වචන වේ.

ලිඛිත ලේඛන වලදී හෝ මහජනයා ඇමති මේදී හැර මේ "ස්තූතියි" සහ "කරුණාකර" වචන භාවිතයේ නුහුරු නුපුරුදු කමක් අපි බොහෝ දෙනෙකුට දැනෙන්නේ ඒ නිසාය. "කරුණාකර" සහ "ස්තූතියි" වචන වලට වඩා "ජ්ලිස්" සහ "තෑන්ක් යූ" යැයි පැවසීම අපට ලේසියෙන්ම කළ හැකිව ඇත්තේ ද, එනිසාම ය.

"තූමා" යන විශේෂණ පදය යෙදීම ගැන මා ලියූ අදහස් ගැන කෙසේ වෙතත් ස්තූතියි සහ කරුණාකර වදන් පිළිබඳව මගේ අදහස් සමග වැඩි දෙනෙක් එකඟ වෙනු ඇතැයි සිතමි.

රසික සුරියආරච්චි

හැරණි පුවත්පත මහකායා

සිංහලයන්ට පිටු නොපෑ සිංහල කොල්ලා

ඒ ධීවර කරුණායාට එදා විවේක දවසක් විය. විවේක දවසක් යනු හත වැදෙන දවසකි. ඔහු සේවය කරන බෝට්ටුවේ ඇත්පිම් අලුත් වැඩියා කිරීමට ගෙන ගිය නිසා ඔහුට එදා මුහුදු යාමට නොලැබිණ. ඔහු ගෙතුලට වි පිරිසේය. වහලේ පොල් අතු ය. ඕත්ත පොල් අතු පැලුලුය ඒ තුඩා නිවසේ වූයේ පුටුවක් සහ ඇඳුක් පමණි. ඔහුගේ ධීවර සහ දුරු තුන්දෙනා ද සමග ඔහු දවාලට බත් කා බීදා ගත්තේය. සවස තුනට පමණ මිදුලෙන් නැගුණු හඬක් නිසා ඔහු පිබිදුණි. ගැහැණු පිරිමි හා ළමයි කණ්ඩායමක් රෙදි පොට්ටිනි ද ඔසවාගෙන ගොස් ඉදිරිපිට සිටින ඔහුට පෙනිණි. ඒ අතර සිය ධීවරයේ ආකාරයට ද වුවාය තන්දේ ඒ කාන්තාව ඔහු ඇමතුවාය. ඔහුගේ නම එස් එච් හන්දසේන ය. පදිංචිව සිටින්නේ කෝට්ටේගොඩ පත්තල අසල සොරවුවවත්තේය. තන්දේ අපි සේරුවිල ඉඳලා එන්න. කොට් අපිට පහර දීලා අපි එහෙත් පත්තා දැමුවා. අතාර් කවුරුන ඉලු ගම්පහානට පලයවී සියලා එහෙත් පත්තා දැමුවා. ගමේ හැදෑරුණේ අපි පිළිගත්තෙ නැ. හන්දේ අපිට පිටුපාත්තේ නැ. බියලා හිතූන නිසා අපි ආවා. අපි ඕත්තොම් දහ දෙනෙක්. හන්දසේන උඩබිම් බැඳුවේය පුලුම්ක් හෙවෙවේය. මෙහෙ ඉන්න පුලුවන්නං ඉඳපල්ලා මගේ ගෙයි හැටි රේනවත්තේ ඔහු කීවේය. සීනි තේ කොළ සහ කාල් කෘඩන් ණයට ගෙන ආ ඔහු සිටුවට සංග්‍රහ කරන ලෙස ධීවර කීවේය. තුන් දිනකට පසු හවත් අනාතයේ පස් දෙනෙක් ඔහුගේ තුඩා නිවසට පැමිණියහ. හන්දසේන සිටුවක් ද පිළිගත්තේය. දැන් හන්දසේන දිනපතාම මුහුදු යයි. වෙනදා හරම් සිගරට් බොත්තේ හැක තුන් දෙනෙකුගේ

තුසලිනි. හිටු ඔහුට දැක් විසි දෙනෙකුගේ තුසලිනි වීමට සිදුවී තිබේ. ඒක මගේ යුතුකම ඔහු කීවේය. මගේ පොරකඩට ආ අය මං පිළිගත්තා. මම දළපත් ධීවරයකු වුණත් කෙසේ හෝ ඔවුන් රකිනවා. මා වැඩ කරන බෝට්ටු ආදායමෙන් සියයට පහක් මුලින්ම බෝට්ටු ගිම්යාට වෙන් කරනවා. ඉතිරි මුදලින් පොල් වියදම් කපා හැර අනෙක් කොටසෙන් බාහයක් බෝට්ටුව වෙනුවෙන් වෙන් කරනවා. ඉතිරිවන මුදල මුහුදු යන අය අතර බෙදෙනවා. සමහර දවසට ලැබෙන්නේ රුපියල් 25යි. සමහරදාට 125 ක් ලැබෙනවා. මේගොල්ලෝ ආට්ට පස්සෙ හැමිදාම හොඳට මාළු අහු වුණා. දවසකට දැන් රුපියල් 125 ක් විතර වියදම් වෙනවා. මේ විදියට මාළු අහුවුනොත් නම් පුරුණයක් නැ නම් අහු වුණේ නැත්තම් ඒත් මම කොහොම හරි මගේ ළඟට ආ මේ පිරිස රැකගන්නවා. හන්දසේන කීය. හන්දසේන අපිට හඳුන්වා දුන්නේ thalalla සිංහල අනාතයින් ගේ සංගමයේ ප්‍රධාන ලේකම් ඩැනියෙල් මහතාය. 5 දෙනෙකුට වැඩි අනාත පවුලකට මාසෙකට රුපියල් 105ක් ආධාරයක් රජය සපයනවා. ඒකත් එක මාසයයි මේ දුප්පත් ධීවර කරුණායා අතාර් පිරිසක් වෙනුවෙන් කරන පරිත්‍යාගය වැඩි වඩාත් වැදගත් වන්නේ ඒ අනුවය. මෙන්ම නියම මානව ජ්‍යෙෂ්ඨයන්. සිංහලයන් වෙනුවෙන් දීවී පදිමට පිටතොට හසන මිනිසුන් මෙන්ම නියම මානව ජ්‍යෙෂ්ඨය ඩැනියෙල් මහතා කීය.

දිවයින ඉරිදා සංග්‍රහය 1985 සැප්තැම්බර් 8